

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Aleše Roztočila a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D. v právní věci žalobce: **B. V.**, zast. JUDr. Ladislavem Koženým, advokátem, se sídlem Sladkovského 13, Kolín, proti žalovaným: **1) Vrchní státní zastupitelství v Praze**, se sídlem nám. Hrdinů 1300, Praha 4, **2) Krajské státní zastupitelství v Praze**, se sídlem Husova 243/11, Praha 1, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaných a o žalobě proti rozhodnutí žalovaného 1) ze dne 9. 8. 2022, č. j. SIN 212/2022-11, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Praze ze dne 27. 3. 2023, č. j. 55 A 64/2022-42,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Ustanovenému zástupci žalobce advokátovi JUDr. Ladislavu Koženému **s e p ř i z n á v á** odměna a náhrada hotových výdajů za zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti ve výši 4.114 Kč. Tato částka bude zástupci žalobce vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku. Náklady právního zastoupení žalobce nese stát.

Odůvodnění:

I. Shrnutí předcházejícího řízení

[1] Žalovaný 1) rozhodnutím ze dne 9. 8. 2022, č. j. SIN 212/2022 - 11, podle § 16a odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o svobodném přístupu k informacím“), potvrdil postup žalovaného 2) při vyřizování žádosti žalobce o poskytnutí informací ze dne 29. 6. 2022, spočívající ve vydání přípisů ze dne 11. 7. 2022, č. j. SIN 29/2022 - 10, a ze dne 19. 7. 2022, č. j. SIN 29/2022 - 15.

Žalobce rozhodnutí žalovaného 1) napadl žalobou proti správnímu rozhodnutí a domáhal se rovněž ochrany proti nečinnosti žalovaných.

[2]Krajský soud v Praze usnesením ze dne 27. 3. 2023, č. j. 55 A 64/2022-42, žalobu proti rozhodnutí žalovaného 1) a na ochranu proti nečinnosti žalovaných odmítl.

[3]V odůvodnění usnesení nejprve citoval dotčená ustanovení zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), tj. § 37 odst. 5, § 46 odst. 1 písm. d), § 70 písm. a), § 71 odst. 1 a § 80 odst. 3 zmíněného zákona. Dále konstatoval, že žalobu na ochranu proti nečinnosti správních orgánů při poskytování informací podle zákona o svobodném přístupu k informacím lze podat i přesto, že bylo vydáno rozhodnutí podle § 16a odst. 6 písm. a) zmíněného zákona o stížnosti proti postupu povinného subjektu. Žaloba na ochranu proti nečinnosti však v posuzovaném případě neobsahovala všechny rozhodující skutečnosti. Z jejího obsahu bylo zřejmé pouze označení věci, v níž se žalobce domáhal ochrany proti nečinnosti, a návrh výroku rozsudku. Ani za pomoci advokáta pak žalobce rozhodné skutečnosti nevylicil. Krajský soud dále připomněl, že žalovaný 1) v napadeném rozhodnutí žalobci vysvětlil, že se podanou žádostí o poskytnutí informací v podstatě domáhal posouzení správnosti postupu orgánů veřejné moci v trestním řízení, což je mimo právní rámec zákona o svobodném přístupu k informacím. Žalobce zároveň nevysvětlil, proč pokládal postup žalovaných při poskytování informací za chybný a proč byla poskytnutá informace nedostatečná. V žalobě na ochranu proti nečinnosti žalobce pouze zopakoval svůj požadavek uvedený již v žádosti o poskytnutí informací, aniž by jakkoli reflektoval informace poskytnuté žalovaným 2).

[4]Krajský soud dále konstatoval, že žalobu nebylo možné projednat jako žalobu proti rozhodnutí žalovaného 1) podle § 65 a násl. s. ř. s. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017-40, č. 3847/2019 Sb. NSS, totiž potvrzení postupu povinného subjektu podle § 16a odst. 6 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím vydané na základě podané stížnosti není správním rozhodnutím podle § 65 s. ř. s. I v opačném případě by však podle krajského soudu nebyla žaloba proti rozhodnutí žalovaného 1) věcně projednatelná, jelikož neobsahovala žádné žalobní body, jak stanoví § 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s., přičemž tento nedostatek byl vzhledem k uplynutí lhůty pro podání žaloby již neodstranitelný.

II. Obsah kasační stížnosti a vyjádření žalovaných

[5]Proti tomuto usnesení krajského soudu podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) včasnou kasační stížnost, v níž označil důvody uvedené v ustanoveních § 103 odst. 1 písm. a), c) a d) s. ř. s.

[6]V ní namítl, že podanou žalobou se domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného 1), přičemž po krajském soudu požadoval, aby napadené rozhodnutí zrušil a nařídil žalovaným požadované informace poskytnout. Dále trval na tom, aby žalovaní uvedli, kde v podání adresovaném Zastupitelstvu města Čáslav hrubě urazil tehdejšího starostu Vladimíra Hamrala. Žalobu doplnil podáním ze dne 24. 10. 2022. Krajský soud podle stěžovatele dospěl k nesprávnému právnímu závěru, že z podané žaloby nezjistil, jakých skutečností se stěžovatel dovolával a v jaké věci se domáhal ochrany proti nečinnosti. Obdobně nesprávně právně posoudil obsah podání ze dne 24. 10. 2022, v němž podle krajského soudu pouze

pokračování

chronologicky popsal situaci ohledně své snahy odvolat tehdejšího starostu města Čáslavi. Nesprávně posoudil rovněž skutečnost, že z žaloby nevyplývaly rozhodné skutečnosti, na základě nichž stěžovatel zpochybnil postup správních orgánů, a že srozumitelně nevyjádřil, v čem spočívala nedostatečnost postupu žalovaných. Proti uvedeným závěrům krajského soudu se stěžovatel vymezil.

[7] Stěžovatel dále citoval podání ze dne 25. 5. 2003, jímž se dožadoval odvolání Vladimíra Hamrala z funkce starosty a člena Rady města Čáslavi a z něhož byly zřejmé důvody stěžovatele pro tento postup. Popsal v něm rovněž poškození svých práv a majetku i jeho matky. Obdobně citoval podání ze dne 9. 6. 2003, v němž opětovně adresoval požadavek na odvolání tehdejšího starosty města Čáslavi z funkce. Vzhledem k obsahu citovaných podání stěžovatel uvedl, že má nárok na poskytnutí informací.

[8] S ohledem na tyto skutečnosti stěžovatel navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení krajského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

[9] Žalovaný 1) ve vyjádření ke kasační stížnosti konstatoval, že z kasační stížnosti není zřejmé, co konkrétně krajskému soudu a napadenému usnesení vytýká. Stěžovatel není dlouhodobě schopen vyjádřit, v čem spatřuje nezákonnost postupu žalovaných při vyřizování předmětné žádosti o poskytnutí informací. Zároveň zcela opomíjí opakovaná poučení, podle nichž zákon o svobodném přístupu k informacím není právním předpisem sloužícím k přezkumu postupů vedených podle jiných právních předpisů.

[10] S ohledem na tyto skutečnosti žalovaný 1) navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

[11] Žalovaný 2) ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že jejím smyslem je opětovně pouze požadavek stěžovatele domoci se cestou zrušení napadeného usnesení krajského soudu otevření „mimoprocesní diskuse“ s žalovaným 2) ohledně hodnocení obsahu podání stěžovatele ze dne 25. 5. 2003 a ze dne 9. 6. 2003. S ohledem na obsah těchto podání bylo proti stěžovateli vedeno trestní stíhání, přičemž stěžovatel v posuzovaném případě žádal poskytnutí bližšího zdůvodnění jeho zahájení. Na předmětnou žádost stěžovatele o poskytnutí informací ostatně žalovaný 2) již zareagoval přípisem ze dne 11. 7. 2022, č. j. SIN 29/2022 - 10, doplněným přípisem ze dne 19. 7. 2022, č. j. SIN 29/2022 - 15. Přílohou těchto přípisů pak byla rovněž výše zmíněná podání stěžovatele, která citoval v kasační stížnosti jako důkaz o svých požadavcích vůči Zastupitelstvu města Čáslav. Vzhledem k tomu, že stěžovatel disponuje všemi dokumenty podstatnými pro posuzovaný případ, není zřejmé, jakých dalších informací se dožaduje. Rovněž není zřejmé, v čem tak spočívá stěžovatelem namítaná nečinnost žalovaných, což ostatně stěžovatel nevysvětlil ani v kasační stížnosti.

[12] S ohledem na tyto skutečnosti žalovaný 2) navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

III. Posouzení kasační stížnosti

[13] Stěžovatel v kasační stížnosti odkázal na důvody uvedené v § 103 odst. 1 písm. a), c) a d) s. ř. s. Vzhledem k tomu, že předmětem přezkumu v nyní posuzované věci je usnesení krajského soudu, kterým byla odmítnuta žaloba stěžovatele na ochranu proti nečinnosti a proti rozhodnutí žalovaného 1), v úvahu připadá pouze přezkum napadeného usnesení podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., podle něhož *kasační stížnost lze podat pouze z důvodu*

tvrzené nezákonnosti rozhodnutí o odmítnutí návrhu nebo o zastavení řízení. Nejvyšší správní soud proto usnesení krajského soudu přezkoumal pouze z důvodu uvedeného v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., a to v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., podle nichž byl vázán rozsahem a důvody, jež stěžovatel uplatnil v kasační stížnosti. Přitom neshledal vady uvedené v § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

[14] Stěžovatel v kasační stížnosti namítl, že krajský soud nesprávně vyhodnotil otázku absence vyličení rozhodných skutečností v žalobě na ochranu proti nečinnosti a proti rozhodnutí žalovaného 1), kterou stěžovatel zpochybnil postup správních orgánů, a rovněž otázku absence srozumitelného vysvětlení, v čem spočívala nedostatečnost a nesprávnost postupu žalovaných. Obdobně nesprávně posoudil obsah doplnění žaloby ze dne 24. 10. 2022. Z kasační stížnosti dále vyplývá, že podle stěžovatele bylo z podané žaloby zjevné, v jaké věci a čeho se domáhal.

[15] Nejvyšší správní soud nejprve konstatuje, že kasační námitky stěžovatele jsou na samé hranici projednatelnosti. Stěžovatel totiž toliko obecně namítl, jak bylo shrnuto v minulém odstavci, že krajský soud nesprávně vyhodnotil nedostatky podané žaloby. Z kasační stížnosti je tak pouze zřejmé, že podle stěžovatele podaná žaloba obsahovala potřebné náležitosti a vyplynulo z ní, čeho se domáhal a jaký nesprávný postup žalovaným vytýkal. Nic konkrétnějšího však k uvedeným námitkám stěžovatel neuvedl.

[16] V této souvislosti Nejvyšší správní soud konstatuje, že již v rozsudku rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS, dospěl k závěru, podle něhož platí, že *„míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím e žalobní bod - byť i vyhovující - obecnější, tím obecněji k němu může správní soud přistoupit a posuzovat jej. Není naprosto na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral z reality skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci žalobcova advokáta.“* Uvedené pak stejnou měrou platí i pro formulaci kasační stížnosti (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 11. 2019, č. j. 6 As 137/2019-55).

[17] Nejvyšší správní soud se proto zákonností napadeného usnesení krajského soudu zabýval s ohledem na obecnost kasačních námitek stěžovatele. Dospěl přitom k závěru, že mu nelze ničeho vytknout. Krajský soud v odstavcích 10 až 12 odůvodnění napadeného usnesení srozumitelně vysvětlil, z jakých důvodů podanou žalobu odmítl. Konstatoval, že překážkou projednatelnosti žaloby na ochranu proti nečinnosti žalovaných byla zejména absence rozhodných skutečností, z nichž stěžovatel dovozoval nečinnost žalovaných v řízení o jeho žádosti o poskytnutí informací. Stěžovatel tak podle krajského soudu nepředestřel žádnou argumentaci, proč byla žalovaným 2) poskytnutá informace nedostatečná, ani nevysvětlil, v čem byl postup žalovaných chybný. Krajský soud dále uvedl, že nemohl podanou žalobu stěžovatele projednat jako žalobu proti rozhodnutí žalovaného 1) podle § 65 a násl. s. ř. s., jelikož podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 11. 2018, č. j. 5 As 18/2017-40, není potvrzení postupu povinného subjektu podle § 16a odst. 6 písm. a) zákona o svobodném přístupu k informacím rozhodnutím ve smyslu § 65 s. ř. s. I v opačném případě by však vzhledem k již neodstranitelnému nedostatku absence řádných žalobních bodů, tj. s ohledem na uplynutí lhůty pro podání žaloby, nemohl tuto žalobu projednat. Nejvyšší správní soud uzavírá, že citovaným závěrům krajského soudu nelze ničeho vytknout.

pokračování

[18] Pokud stěžovatel v kasační stížnosti obsáhle citoval podání ze dne 25. 5. 2003 a ze dne 9. 6. 2003, z nichž bylo zřejmé, že měli žalovaní plně vyhovět jeho žádosti o poskytnutí informací, Nejvyšší správní soud konstatuje, že ani uvedená námitka nemůže na výše uvedeném ničem změnit. Předestřenou argumentací s odkazem na citovaná podání se stěžovatel totiž snažil dokázat, že mu měli žalovaní v jím určeném rozsahu poskytnout požadované informace. Kasační stížností však stěžovatel napadl usnesení krajského soudu, proti němuž měl brojit prostřednictvím řádně odůvodněných kasačních námitek, nikoli rozhodnutí žalovaného 1). Úkolem stěžovatele tak bylo v kasační stížnosti předně uvést, proč je napadené usnesení krajského soudu nezákonné, z jakých důvodů je jeho argumentace nesprávná a proč neměl jeho žalobu odmítnout. Kasační námitky totiž musí v první řadě reagovat na rozhodné důvody napadeného soudního rozhodnutí, nikoli výlučně na napadené správní rozhodnutí či tvrzený nesprávný postup správních orgánů. Na základě výše uvedeného proto Nejvyšší správní soud konstatuje, že argumentace stěžovatele ohledně skutečného obsahu zmíněných podání, na základě nichž proti němu bylo zahájeno trestní stíhání a na jejichž základě podal předmětnou žádost o poskytnutí informací, byla v posuzované věci mimoběžná.

[19] Nejvyšší správní soud proto uzavírá, že krajský soud rozhodl správně, pokud žalobu stěžovatele odmítl. Důvod kasační stížnosti uvedený v § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. tak nebyl naplněn.

IV. Závěr a náklady řízení

[20] S ohledem na všechny shora uvedené skutečnosti dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji podle § 110 odst. 1 věty druhé s. ř. s. zamítl. Současně podle § 60 odst. 1 věty první a § 120 s. ř. s. nepřiznal žádnému z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť stěžovatel v něm neměl úspěch a žalovaným v něm nevznikly žádné náklady přesahující rámec jejich běžné úřední činnosti.

[21] Usnesením Krajského soudu v Praze ze dne 27. 9. 2022, č. j. 55 A 64/2022-17, byl stěžovateli ustanoven zástupcem advokát JUDr. Ladislav Kožený, přičemž toto zastoupení trvá i v řízení o kasační stížnosti, jak vyplývá ze znění § 35 odst. 10 poslední věty s. ř. s. Zástupci, který byl stěžovateli ustanoven soudem, náleží mimosmluvní odměna a hotové výdaje, které v tomto případě platí stát (§ 35 odst. 10 věta první s. ř. s.). Odměna za zastupování advokátem za řízení o kasační stížnosti byla určena podle § 11 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 7 a § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), a to za jeden úkon právní služby poskytnutý stěžovateli v řízení o kasační stížnosti (sepsání kasační stížnosti) ve výši 3.100 Kč. Náhrada hotových výdajů (režijní paušál) činí podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu 300 Kč za tento jeden úkon právní služby. Zástupce stěžovatele je plátcem daně z přidané hodnoty, a proto součást nákladů tvoří rovněž tato daň ve výši 714 Kč, tj. 21 % z částky 3.400 Kč (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Odměna a náhrada hotových výdajů za zastupování stěžovatele v řízení o kasační stížnosti v celkové výši 4.114 Kč bude ustanovenému zástupci vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů ode dne právní moci tohoto rozsudku.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 11. října 2023

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu